

Michal Nikodem miluje rozprávky

Do kultúrneho povedomia verejnosti sa Michal Nikodem dostal v roku 2004, keď spolu s Tomášom Kalinčíkom ako Bradatá divadelná dvojica našťudovali divadelnú hru CID na motívy rovnomennej hry Pierra Corneilla a dostali za ňu Cenu primátora mesta Piešťany. Úspech zožali aj na Kremnických gagoch. Tomáš Kalinčík sa už hereckých aktivít vzdal, pretože pôsobí ako lekár v Melbourne. Zato s Michalom sa môžeme občas stretnúť v priestoroch Mestskej knižnice v Piešťanoch, s ktorou spolupracuje. A tam aj vznikol náš rozhovor.

Dnešná prezentácia knihy Chrochtík a Kvikalka na cestě za blýskavým prasátkem od Ester Starej ukázala, že viete svojim hereckým prejavom zaujať deti. Vy však s piešťanskou knižnicou spolupracujete aj na iných projektoch.

Knižnicu poznám od detstva a vždy sa poteším, ak sa môžem zúčastniť niektorých jej projektov. Som rád, že som už dvakrát mohol účinkovať na festivale Zázračný oriešok. Na tomto poslednom, deviatom ročníku, som ako Hans Christian Andersen moderoval vyhodnotenie výtvarnej súťaže Namaľuj mi rozprávku. Deti zaujal aj môj kostým, ktorý som mal zapožičaný od RTVS.

Máte rád rozprávky?

Ja rozprávky milujem! Rád mám Osmijanka. Môj najobľúbenejší detský hrdina je Nevedko. Okrem toho mám rád rozprávky Daniela Heviera. Teraz som si prečítal niekoľko rozprávok z tvorby Ľubomíra Feldeka, pretože som bol na Modranskom veršobraní, kde som recitoval. Bol tam aj pán Feldek, ktorého organizátori pozvali, aby mu zablahoželali k jeho jubileu – osemdesiat rokov. Tak som si od neho nechal podpísať Zelenú knihu rozprávok.

Čítate aj knihy pre dospelých?

(smiech) Áno, aj také sa mi občas do rúk dostanú. Moji obľúbení autori sú Dušan Dušek a Dušan Mitana, to sú dvaja veľkí slovenskí Dušanovia. Mám rád aj Petra Pišťanka, nedávno som čítal jeho posledný román Rukojemník – Lokomotívy v daždi, je to veľmi dobrý román, citlivo napísaný. Sfilmoval ho Juraj Nvota s názvom Rukojemník. Je to kvalitný film, videl som ho. Rád si prečítam aj Diminika Dána (napríklad Červený kapitán - bol takisto sfilmovaný a výborne). Ale samozrejme čítam aj zahraničných autorov, je ich veľmi veľa, nechcem nikoho uprednostňovať. Milujem históriu, ideálne v kombinácii s kriminálnou zápletkou. Túto kombináciu som našiel napríklad u Dana Browna. Niektorí povie, že je komerčný, ale jeho príbehy sú vystavané, má to hlavu a pätu. Jeho Anjeli a démoni sú veľmi dobre urobení, tam drží v napätí čitateľa až do konca. Oslovila ma aj tvorba anglickej autorky, píšucej pod pseudonymom S. J. Parris. Dej sa odohráva v 16. storočí a hlavná postava, Giordano Bruno, rieši zamotané zločiny. Okrem tohto druhu literatúry zbožňujem autorov ako Michail Zoščenko, či dvojicu Ilja Ilf a Jevgenij Petrov. Neskutočne absurdné a pritom vtipné príbehy. Môžem len odporúčať!

Takže stále ostávate verný umeniu.

Okrem knižnice spolupracujem s Divadlom Dino, ktoré pôsobí pri Dome umenia v Piešťanoch, práve dnes večer máme skúšku. Prvou hrou, ktorú sme na pôde Domu umenia uviedli, bola obnovená premiéra Horí ohník, horí. Napísal ju náš režisér František Reháč. V marci tohto roku sme mali premiéru druhej jeho hry s názvom Vadí – nevadí. Potešila nás plná sála Domu umenia v Piešťanoch, veľmi dobre sa nám hralo. Diváci sú tu veľmi vnímaví, citliví, úžasne reagovali. Čo sa týka hudby, máme veľmi šikovného hudobníka Martina Valáška z Vrbového, ktorý celú hudbu k predstaveniu zložil a aj odohral. Teraz nás čakajú predstavenia v Dechticiach, Rači, Čachticiach, v Pobedime, Ostrove, na Myjave - to všetko stihneme do konca roka.

Máte rád aj iné druhy umenia – okrem literatúry a divadla?

Milujem hudbu! Bez nej si svoj život neviem predstaviť. Vyrastal som na Eláne a Beatles, na tie kapely nedám dopustiť. Neskôr som objavil Collegium musicum, Fermátu a Deža Ursinyho, zo svetových ELP, King Crimson a Jethro Tull. A potom sa to začalo nabaľovať. To by bol dlhý zoznam. A osobitnou kapitolou je "naše" Slniečko.

A čo sa týka výtvarného umenia, obdivujem tvorbu Albína Brunovského. Ten muž musel mať neskutočnú fantáziu! Jeho obrazy sú hotové príbehy. Zaujal ma aj Peter Klúčik a pred pár rokmi som objavil Vlada Krála. Vlastne všetci títo páni sa ku mne dostali prostredníctvom knižnej ilustrácie. A keď sa bavíme o výtvarnom umení, nemôžem nespomenúť Alfonsa Muchu. Génus.

Aké máte ďalšie plány?

Teraz sa sústredím na tieto prezentácie. Do budúca by som si už rád našiel trvalú prácu, ktorá by ma naplňovala.

My Vám držíme palce! Ďakujeme za rozhovor.

Piešťany 6. 10. 2016